

ศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
ยะลาโดยผ่านการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์
Mandarin Chinese Pronunciation Problems through Online
Teaching System among Students at Yala Rajabhat University

วรธา รุ่งบานจิต¹
Woratha Rungbanjit¹

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยเรื่องศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยผ่านการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยผ่านการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์ เพื่อให้ผู้สอนเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออกเสียงในภาษาจีนกลางของนักศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาปรับปรุงและสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนและภาษามลายู ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนกลางจำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถาม 1 ชุด แบบทดสอบ 3 ชุด ผู้วิจัยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามและทำการทดสอบด้วยการอัดคลิปการออกเสียงเป็นรายบุคคลแล้วส่งคลิปเข้าสู่ระบบออนไลน์ และผู้วิจัยทำการวิจัยและได้นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการออกเสียงภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยผ่านการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์ คือ เสียงพยัญชนะ ได้แก่ j q x zh ch sh z c z เสียงสระ ได้แก่ ü iou uai üe üan ün และการออกเสียงคำศัพท์พยางค์เดี่ยวซึ่งประกอบไปด้วยเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ ได้แก่ lù 绿、nǚ 女、é 鹅、pá 爬、pí 皮 ซึ่งเป็นเสียงสระ ü และเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 2, 3, 4 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนออกเสียงผ่านออนไลน์คือ การเรียนออนไลน์ไม่เทียบเท่ากับการเรียนในชั้นเรียน เกิดจากสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วไม่เพียงพอ เกิดจากเสียงรบกวนภายนอก การใช้โทรศัพท์มือถือในการเรียน จึงทำให้มองเห็นรูปปากการออกเสียงของอาจารย์ไม่ชัดเจน และอาจารย์ไม่สามารถฟังการออกเสียงของนักศึกษาขณะฝึกได้ทุกคน ทำให้การออกเสียงผิดเพี้ยนได้

ผลจากการวิจัยนี้สามารถนำไปพัฒนาแผนการสอนและจัดทำแบบฝึกหัดการออกเสียงภาษาจีนให้แก่นักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำสำคัญ (Keywords) : ปัญหาการออกเสียง, การออกเสียงภาษาจีน, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, การเรียนการสอนออนไลน์

¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา woratha.r@yru.ac.th

Abstract

This research aimed to study problems of pronunciation of consonants, vowels and tones in Mandarin Chinese of Yala Rajabhat University students through online teaching, to enhance teachers' understanding about the factors affecting students' Mandarin pronunciation in order to solve problems, improve and create tools to develop teaching and learning to be more effective. The population and sample were 41 students in the Bachelor of Arts in Chinese and Malay language courses enrolled in the Sound System of Chinese course. The instruments used in this research consisted of 1 questionnaire and 3 tests. The researcher asked the students to answer the questionnaire and perform the tests by recording individual clips and submitting the clips to the online system.

The results of the research revealed that the Mandarin Chinese pronunciation of Yala Rajabhat University students through the online teaching system were consonant sounds including j q x zh ch sh z c z, vowels including ü iou uai üe üan ün, And pronunciation of one syllable vocabulary, which consisted of consonant, vowel and tone including lǜ 绿、nǚ 女、é 鹅、pá 爬、pí 皮, which used ü as a vowel and was the 2nd, 3rd, 4th tone. Factors affecting online teaching and learning is that online learning is not comparable to classroom learning, caused by insufficient internet speed, and external noise, the use of a mobile phone for studying, so that students were unable to observe teacher's mouth movement and pronunciation clearly, and the teacher was unable to listen to the students' pronunciation while practicing, causing the distortion of the pronunciation.

The findings could be used to develop teaching plans and prepare Chinese pronunciation exercises for students to further develop their pronunciation skills.

Keywords: Pronunciation Problem, Chinese Pronunciation, Yala Rajabhat University, Online Teaching

บทนำ (Introduction)

ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีการใช้ในการสื่อสารของคนประมาณ 1,300 ล้านคน คนที่มีเชื้อสายจีนและวัฒนธรรมจีนมีอยู่ทั่วโลก ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีอาณาเขตกว้างใหญ่ มีประชากรเป็นอันดับหนึ่งของโลก ในขณะนี้จีนได้ก้าวสู่ยุคใหม่อันได้แก่ยุคโลกาภิวัตน์ มีคำกล่าวที่ว่า ศตวรรษที่ 21 จะเป็นศตวรรษที่จีนมีบทบาทในฐานะมหาอำนาจในทางเศรษฐกิจ การเมือง รวมตลอดทั้งมหาอำนาจทางทหารในภูมิภาค และอาจจะเป็นมหาอำนาจที่ถ่วงดุลกับมหาอำนาจอื่นทั้งในภูมิภาค

เอเชียและในภูมิภาคตะวันตก ภาษาจีนจึงเป็นภาษาที่สำคัญ เป็น 1 ใน 5 ภาษาในองค์การสหประชาชาติ

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศจีนและประเทศไทยติดต่อสัมพันธ์กันมากขึ้น การศึกษาภาษาต่างประเทศในประเทศไทยก็เพิ่มขึ้น ผู้เรียนภาษาจีนมีเพิ่มขึ้น เกิดกระแสการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทยได้รับความนิยมและแพร่หลายในทุกระดับชั้นของการศึกษา ตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา โดยทั่วไปแล้ว การเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศต้องเริ่มต้นด้วยการเรียนระบบเสียงของภาษานั้นๆ ภาษาจีนก็เช่นเดียวกัน การออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจนย่อมเป็นภาพลักษณ์อันดับแรกที่จะสร้างความประทับใจให้กับคู่สนทนา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559 : 34) เนื่องจากระบบการเขียนของภาษาจีนเป็นระบบที่ไม่ได้แสดงการออกเสียง ระบบ Hanyu Pinyin Fang'an 汉语拼音方案(สัทอักษรภาษาจีน) หรือพินอิน เริ่มใช้เมื่อปี พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นระบบที่ใช้อักษรโรมันในการออกเสียงตัวอักษร โดยดัดแปลงมาจาก International Alphabets ซึ่ง Hanyu Pinyin นั้น เปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ต้องใช้ในการเรียนภาษาจีน เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนทั้งชาวจีนและชาวต่างชาติออกเสียงภาษาจีนได้อย่างถูกต้องชัดเจนตามมาตรฐาน สามารถพิมพ์ตัวอักษรภาษาจีนด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า การออกเสียงภาษาจีนกลางมีความสำคัญ ถ้าผู้เรียนออกเสียงได้ชัดเจนก็สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานในหลากหลายด้าน แต่จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและประสบการณ์การสอนด้านการออกเสียงภาษาจีนของผู้วิจัย พบว่าการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ของนักศึกษาไทยยังมีหลายเสียงที่ผิดอยู่ และเนื่องจากภาคการศึกษา 1/2563 เปิดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ ซึ่งมีความแตกต่างจากภาคการศึกษาอื่น ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ คือ ปัญหาการออกเสียงภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยผ่านการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1. ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ ได้แก่ j q x zh ch sh z c s 2. ปัญหาการออกเสียงสระ ได้แก่ ü iou uai üe üan ün 3. ปัญหาการออกเสียงคำศัพท์พยางค์เดียวซึ่งประกอบไปด้วยเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ที่ 2 และ 3

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในประเด็นนี้ จึงได้ทำการศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยผ่านการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์ เพื่อให้ผู้สอนเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกเสียงในภาษาจีนกลางของนักศึกษา และเพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงและสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยผ่านการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์

2. เพื่อให้ผู้สอนเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกเสียงในภาษาจีนกลางของนักศึกษา
3. เพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงและสร้างเครื่องมือเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยนี้เป็นวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนและภาษามลายู ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการระบบเสียงภาษาจีนกลาง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 41 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบปัญหาการออกเสียงพินอินโดยอ้างอิง จากทฤษฎีและหลักการออกเสียงพินอินจากหลักสัทอักษรพินอิน 《汉语拼音方案》 ประกอบด้วยแบบสอบถาม 1 ชุด แบบทดสอบ 3 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 แบบทดสอบการอ่านพินอินชุดที่ 2 แบบทดสอบการอ่านสระเดี่ยวและสระประสม ชุดที่ 3 แบบทดสอบอ่านคำศัพท์พยางค์เดี่ยวซึ่งประกอบไปด้วยเสียงพินอิน สระและวรรณยุกต์

วิธีการสร้างและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนกลาง การออกเสียงภาษาจีนกลางจากหนังสือ ตำรา เอกสารต่างๆ
2. ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบการออกเสียงพินอิน สระ และวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางแบบสอบถามข้อคำถามปลายเปิดและข้อเสนอนั้น
3. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบการออกเสียงในภาษาจีนกลางและแบบสอบถาม ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ มีความเห็นว่ามี ความถูกต้อง ความเหมาะสมและความสอดคล้อง
4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้ศึกษาและทดสอบโดยให้นักศึกษาอัดคลิปการออกเสียงภาษาจีนกลางรายบุคคล นำข้อมูลมาสรุปผลปัญหาการออกเสียงและอภิปรายผล

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามและทำการทดสอบด้วยการอัดคลิปการออกเสียงเป็นรายบุคคลแล้วส่งคลิปเข้าสู่ระบบออนไลน์
2. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ส่วนการวิเคราะห์เชิงปริมาณ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ นำเสนอด้วยตารางและอธิบายเพิ่มเติม สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและการสอบถามพูดคุยด้วยข้อคำถามปลายเปิด จากนั้นนำมาวิเคราะห์และเขียนบรรยายเชิงพรรณนา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบไว้ดังนี้

ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น

- 2.1.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เพศ อายุ สาขา พื้นฐานการเรียนภาษาจีน
- 2.1.2 แบบทดสอบการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

2.2 ตัวแปรตาม

- 2.2.1 ปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- 2.2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษา

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการวิจัยศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยผ่านการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์ จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษารายวิชาระบบเสียงภาษาจีนกลาง

ข้อมูลทั่วไป		ร้อยละ	จำนวน (คน)
1. เพศ	หญิง	97.6	40
	ชาย	2.4	1
2. อายุ	18 ปี	48.8	20
	19 ปี	26.8	19
	20 ปี	14.6	6
	21 ปี	7.3	3
3. สาขาวิชา	22 ปี	2.4	1
	ภาษาจีน	82.9	34
	ภาษามลายู	17.1	7
4. มีพื้นฐานภาษาจีนมาก่อนหรือไม่	มีพื้นฐาน	26.8	11
	ไม่มีพื้นฐาน	73.2	30
5. นักศึกษาที่มีพื้นฐานเรียนมาแล้วกี่ปี	1 - 3 ปี	90.9	10
	4 - 6 ปี	9.1	1

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนกลาง มีจำนวน 41 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 97.6 เป็นเพศชาย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 อายุ 18 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 อายุ 19 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 อายุ 20 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 อายุ 21 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 อายุ 22 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 82.9 นักศึกษาสาขาวิชาภาษามลายูจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 นักศึกษามีพื้นฐานภาษาจีนจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 ไม่มีพื้นฐานภาษาจีนจำนวน 30 คน คิดเป็น 73.2 นักศึกษาที่มีพื้นฐานเรียน

ภาษาจีน 1-3 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 90.9 เรียนภาษาจีน 4-6 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1

2. การทดสอบการออกเสียง

2.1 ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ

ตารางที่ 2 ตารางสรุปร้อยละการออกเสียงพยัญชนะในภาษาจีนกลางของนักศึกษา

เสียงพยัญชนะ	j	q	x	zh	ch	sh	r	z	c	s	y	w
ร้อยละการออกเสียงถูกต้อง	48.8	46.3	51.2	51.2	51.2	51.2	73.2	48.8	43.9	51.2	95.1	92.7
ร้อยละการออกเสียงผิดพลาด	51.2	53.7	48.8	48.8	48.8	48.8	26.8	51.2	56.1	48.8	4.9	7.3

จากตารางที่ 2 ปัญหาด้านการออกเสียงพยัญชนะในภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ลงทะเบียนรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนกลาง ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ ทั้งหมด 9 เสียง ได้แก่ j q x zh ch sh z c s ซึ่งเสียงพยัญชนะที่ผิดมากที่สุด ได้แก่ c และ q เป็นร้อยละ 56.1 และ 53.7 ของนักศึกษาทั้งหมด นอกจากนี้ ยังพบเสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหารองลงมา ได้แก่ j x zh ch sh s

สังเกตได้ว่าเสียงที่นักศึกษาออกผิดส่วนใหญ่เป็นเสียงกึ่งเสียดแทรกใช้ปลายลิ้นและฟัน โดยใช้ปลายลิ้นยื่นเป็นแนวราบออกไปยันกับด้านหลังฟัน และบางเสียงเป็นเสียงที่ต้องมีการม้วนปลายลิ้นให้แตะเพดานแข็ง นักศึกษาวางลิ้นผิดตำแหน่ง จึงทำให้เกิดเสียงที่ผิดพลาด

2.2 ปัญหาการออกเสียงสระ

ตารางที่ 3 ตารางสรุปร้อยละการออกเสียงสระเดี่ยวในภาษาจีนกลางของนักศึกษา

เสียงสระ	a	o	e	i	u	ü
ร้อยละการออกเสียงถูกต้อง	100	95.1	95.1	95.1	100	70.7
ร้อยละการออกเสียงผิดพลาด	0	4.9	4.9	4.9	0	29.3

จากตารางที่ 3 ปัญหาการออกเสียงสระเดี่ยวในภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ลงทะเบียนรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนกลาง ผลการวิจัยพบว่า

- นักศึกษามีปัญหาการออกเสียงสระเดี่ยว คือ ü จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3

ตารางที่ 4 ตารางสรุปร้อยละการออกเสียงสระประสมในภาษาจีนกลางของนักศึกษา

เสียงสระ	üe	üan	ün	uen	ie	iou	uo	uei	ueng
ร้อยละการออกเสียงถูกต้อง	61	63.4	70.7	75.6	75.6	75.6	76.9	80.5	82.9
ร้อยละการออกเสียงผิดพลาด	39	36.6	29.3	24.4	24.4	24.4	23.1	19.5	17.1

จากตารางที่ 4 ปัญหาการออกเสียงสระประสมในภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ลงทะเบียนรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนกลาง ผลการวิจัยพบว่า

- นักศึกษามีปัญหาการออกเสียงสระประสม คือ üe ออกเสียงผิดจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 39 ของนักศึกษาทั้งหมด นอกจากนี้เสียงที่เป็นปัญหารองลงมา ได้แก่ üan ün uen ie iou uo คิดเป็นร้อยละ 36.6, 29.3, 24.4, 24.4, 24.4 และ 23.1 ตามลำดับ

2.3 ปัญหาการออกเสียงคำพยางค์เดี่ยว ประกอบด้วยเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์

ตารางที่ 5 ตารางสรุปร้อยละการออกเสียงคำศัพท์พยางค์เดี่ยวในภาษาจีนกลางของนักศึกษา

คำศัพท์เสียงพยางค์เดี่ยว	é 鹅	è 饿	wǔ 五	wù 雾	pá 爬	pà 怕	bà 爸	bā 八	dǎ 打	dà 大	tā 他	tǎ 塔
ร้อยละการออกเสียงถูกต้อง	75.6	92.7	90.2	92.7	75.6	97.6	85.0	95.1	79.5	97.6	100	82.9
ร้อยละการออกเสียงผิดพลาด	24.4	7.3	9.8	7.3	24.4	2.4	15.0	4.9	20.5	2.4	0.0	17.1

ตารางที่ 6 ตารางสรุปร้อยละการออกเสียงคำศัพท์พยางค์เดี่ยวในภาษาจีนกลางของนักศึกษา

คำศัพท์เสียงพยางค์เดี่ยว	mā 妈	mǎ 马	ná 拿	nà 那	bǐ 比	pí 皮	mǐ 米	nǐ 你	nǚ 女	lǜ 绿	lù 路	bù 不
ร้อยละการออกเสียงถูกต้อง	92.7	87.8	82.9	97.6	95.1	75.6	90.2	95	70.7	57.5	97.6	100
ร้อยละการออกเสียงผิดพลาด	7.3	12.2	17.1	2.4	4.9	24.4	9.8	5	29.3	42.5	2.4	0

จากตารางที่ 5 และตารางที่ 6 ปัญหาด้านการออกเสียงคำศัพท์พยางค์เดี่ยวซึ่งประกอบด้วยเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ลงทะเบียนรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนกลาง ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการออกเสียงคำศัพท์พยางค์เดี่ยวมากที่สุด คือคำว่า lǜ 绿 ออกเสียงผิดจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 ออกเสียงผิดรองลงมา คือคำว่า nǚ 女 ออกเสียงผิดจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 และคำศัพท์พยางค์

เดี่ยวที่ออกเสียงผิด é 鹅、pá 爬、pí 皮 ออกเสียงผิดจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 ซึ่งทั้งสามคำศัพท์นั้นเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 2

จากการสอบถามนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนกลาง นักศึกษากล่าวว่าการเรียนรายวิชาระบบเสียงภาษาจีนกลางโดยผ่านการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์ การออกเสียงภาษาจีนมีความยากและง่าย ในกลุ่มเสียงพยัญชนะที่ออกเสียงง่าย คือ กลุ่มพยัญชนะ b p mf d t n l เพราะการออกเสียงมีความคล้ายภาษาไทย ภาษาอังกฤษและภาษารูมิ กลุ่มพยัญชนะที่ออกเสียงยาก คือ กลุ่มพยัญชนะ zh ch sh เพราะต้องมีการม้วนลิ้นแตะเพดานปาก และกลุ่มพยัญชนะ j q x z c s ซึ่งเกิดความสับสนกับตัวอักษรและการออกเสียงในภาษาอังกฤษ กลุ่มสระที่ออกเสียงง่าย คือ a o e i u เพราะเป็นการออกเสียงที่ไม่ซับซ้อน บางเสียงการออกเสียงใกล้เคียงเสียงในภาษาไทย ภาษามลายู และภาษาอังกฤษ กลุ่มสระที่ออกเสียงยาก คือ ü üe üan ün เพราะไม่มีในภาษาไทยและภาษาอื่นๆ และทำรูปปาก การเปล่งเสียงค่อนข้างยาก เสียงวรรณยุกต์ที่ออกเสียงง่าย คือ เสียงวรรณยุกต์ที่ 1, 2 และ 4 เพราะใกล้เคียงเสียงสามัญ เสียงจัตวาและเสียงโทในวรรณยุกต์ภาษาไทยตามลำดับ เสียงวรรณยุกต์ที่ออกเสียงยาก คือ เสียงวรรณยุกต์ที่ 2 และ 3 เพราะเกิดความสับสนและไม่มีในเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย

นอกจากนี้ยังได้สอบถามนักศึกษาถึงข้อดีและข้อเสียของการเรียนการออกเสียงโดยผ่านการเรียนการสอนออนไลน์ ข้อดีของการเรียนการออกเสียงภาษาจีนออนไลน์นักศึกษากล่าวว่า การเรียนออนไลน์สามารถฟังเสียงของอาจารย์ผู้สอนได้ชัดในกรณีที่ใส่หูฟังขณะเรียน เสียงของอาจารย์ผู้สอนจะผ่านเข้าหูได้โดยตรงและตนเองสามารถออกเสียงตามอาจารย์ได้ทันที นักศึกษาจะมีความตั้งใจในการทบทวนบทเรียนและมีความรับผิดชอบต่องานตนเองมากยิ่งขึ้น และอาจารย์มีการให้อัดคลิปทำให้ได้ฝึกฝนและส่งคลิปที่ดีที่สุด ข้อเสียของการเรียนการออกเสียงภาษาจีนออนไลน์นักศึกษากล่าวว่า การเรียนออนไลน์ไม่เทียบเท่ากับการเรียนในชั้นเรียน เนื่องจากเกิดจากหลายปัจจัย เช่น สัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วไม่เพียงพอ ทำให้เสียงขาดหายและเกิดเสียงสะท้อน เกิดจากเสียงรบกวนภายนอก เช่น ฟ้าร้อง ไก่ขัน เสียงผู้ปกครองหรือญาติ เป็นต้น และเนื่องจากการใช้โทรศัพท์มือถือในการเรียน จึงทำให้มองเห็นรูปปากการออกเสียงของอาจารย์ไม่ชัดเจน และอาจารย์ไม่สามารถฟังการออกเสียงของนักศึกษาขณะฝึกได้ทุกคน ทำให้การออกเสียงผิดเพี้ยนได้

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัยปัญหาการออกเสียงภาษาจีนกลางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยผ่านการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์ จะเห็นได้ว่า ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานว่า

1. ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานว่า ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ ได้แก่ j q x zh ch sh z c s ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า เสียงพยัญชนะที่นักศึกษาออกเสียงผิดทั้งหมด 9 เสียง ได้แก่ j q x zh ch sh z c s ซึ่งเสียงพยัญชนะที่ผิดมากที่สุด ได้แก่ c และ q เป็นร้อยละ 56.1 และ 53.7 ของนักศึกษาทั้งหมด นอกจากนี้ ยังพบเสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหารองลงมา ได้แก่ j x zh ch sh s ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ma Yue (2560) ทำการศึกษาการสุ่มตัวอย่างและการวิเคราะห์

ข้อผิดพลาดการออกเสียงพยัญชนะของผู้เรียนภาษาจีนระดับต้นของประเทศไทย กรณีศึกษา นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมร้อยเอ็ดประเทศไทย พบว่า z c s zh ch sh เป็นเสียงที่ไม่พบในภาษาไทย และมีความพิเศษในการวางตำแหน่งของลิ้น ทำให้นักศึกษาไทยยากที่จะเรียนรู้

2. ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานว่า ปัญหาการออกเสียงสระ ได้แก่ ü iou uai üe üan ün ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า เสียงสระที่นักศึกษาออกเสียงผิดมากที่สุด ได้แก่ ü üe üan ün uen ie iou uo ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cai Zheng Ying และ Cao wen (2545) ทำการศึกษาการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการออกเสียงภาษาจีนในนักเรียนไทย พบว่าเสียงสระที่ผิดพลาด ได้แก่ o e ü iao ei ie ua uo üe iu ui ian üan un ün ng er และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตูลยบุตร สุภา และ ฉี เสวียหง (2560) ทำการศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า üe, üan, ün และ er เป็นเสียงสระที่ผู้เรียนออกเสียงผิดพลาดมากที่สุด

3. ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานว่า ปัญหาการออกเสียงคำศัพท์พยางค์เดียวซึ่งประกอบไปด้วยเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ ได้แก่ เสียงคำศัพท์พยางค์เดียวที่มีปัญหามากที่สุด คือคำว่า lǜ 绿、nǚ 女、é 鹅、pá 爬、pí 皮 ซึ่งเป็นเสียงสระ ü และเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 2,3,4 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cai Zheng Ying และ Cao Wen (2545) ทำการศึกษาการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการออกเสียงภาษาจีนในนักเรียนไทย พบว่า เสียงวรรณยุกต์ที่ 1 เสียงไม่สูงพอ เสียงวรรณยุกต์ที่ 2 จุดเริ่มต้นของเสียงค่อนข้างต่ำ เสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มักจะเป็นปัญหาของเสียงที่ขึ้นบน เสียงวรรณยุกต์ที่ 4 เสียงลากยาวเกินไป สายฝน วรรณสินธพ (2545) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียง พยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษาวิชาเอกภาษาจีนและนักศึกษาคณะแพทย์แผนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า นักศึกษาอ่านวรรณยุกต์เสียงเบาเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 และมีปัญหาเรื่องการเปลี่ยนเสียงของวรรณยุกต์ Feng Zhi (2560) ทำการวิจัยการวิเคราะห์และข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาจีนของนักเรียนไทยที่มีพื้นฐานระดับต้น พบว่า นักเรียนออกเสียงวรรณยุกต์ไม่สูงพอ ไม่ถึงเสียง 55 เสียงวรรณยุกต์ที่ 3 ออกเสียงใกล้เคียงเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 นักเรียนออกเสียงได้เพียง 211 ไม่ถึง 214

องค์ความรู้ใหม่ (Originality and Boby of Knowledge)

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยนี้คือ เสียงพยัญชนะ ได้แก่ j q x zh ch sh z c z เสียงสระ ได้แก่ ü iou uai üe üan ün และการออกเสียงคำศัพท์พยางค์เดียวซึ่งประกอบไปด้วยเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ ได้แก่ lǜ 绿、nǚ 女、é 鹅、pá 爬、pí 皮 ซึ่งเป็นเสียงสระ ü และเป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ 2, 3, 4 และจากการวิจัยพบว่าการเรียนการสอนในห้องเรียนและการเรียนการสอนแบบออนไลน์ล้วนมีทั้งข้อดีและข้อเสียในการเรียนรู้และส่งผลต่อการออกเสียงภาษาจีน ดังนั้นควรจัดการเรียนการสอนกิจกรรมให้มีความเหมาะสมควบคู่กันไป สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปพัฒนาแผนการสอนและจัดทำแบบฝึกหัดการออกเสียงภาษาจีนให้นักศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาการออกเสียง พัฒนาทักษะการออกเสียงของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

จากการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่างานวิจัยชิ้นสามารถนำไปพัฒนาประยุกต์ใช้และต่อยอดในการเรียนการสอนเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาได้ ดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนควรเน้นถึงความสำคัญประโยชน์ของการออกเสียงภาษาจีน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายและเกิดแรงจูงใจในการออกเสียง ผู้เรียนเกิดความตระหนักและนำไปสู่การพัฒนาการออกเสียงของตนเองให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผู้สอนควรให้ความสำคัญและเน้นการออกเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ที่ไม่มีในระบบเสียงของภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้เสียงพยัญชนะภาษาจีนที่มีปัญหาสำหรับนักศึกษา ได้แก่ j q x zh ch sh z c s สำหรับเสียงที่สระที่เป็นปัญหาได้แก่ ü üe üan ün uen ie iou uo และสำหรับเสียงวรรณยุกต์ที่เป็นปัญหา ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ที่ 2 และเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 ผู้สอนต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในเสียงข้างต้นที่เป็นปัญหานี้ได้อย่างถูกต้อง

3. ผู้สอนควรมีสื่อการสอนและวิธีการสอนการออกเสียงที่หลากหลายให้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ เช่น การให้ดูภาพการวางตำแหน่งของลิ้น ฟัน รูปปากที่ถูกต้องตาม Speech organ ฟังเสียงจากเจ้าของภาษา เพลงภาษาจีนโดยมีสัทอักษรกำกับ การอ่านออกเสียงสัมผัสคำ 绕口令 เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ การเลียนแบบเสียง การฝึกซ้ำๆ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้

4. ผู้สอนควรใช้การสอนแบบเผชิญหน้าและการเรียนการสอนผ่านออนไลน์ (Blended Learning) ควบคู่กันไปได้ การเผชิญหน้าทำให้ผู้เรียนกล้าซักถามและเห็นการออกเสียงของผู้สอนได้ชัดเจน การเรียนผ่านออนไลน์ผู้สอนอาจจะส่งงานเพื่อส่งผ่านระบบออนไลน์ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยี ผู้เรียนฝึกฝนด้วยตนเองจนเกิดความพอใจและส่งชิ้นงานการออกเสียงที่ดีที่สุด ทำให้เกิดประสิทธิผลที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาเอกสารเพิ่มเติมและพัฒนาเครื่องมือชุดฝึกสำหรับการออกเสียงการออกเสียงภาษาจีน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนการเรียนรู้และเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน

2. การศึกษาการออกเสียงภาษาจีนของผู้เรียนควรมีการวิจัยและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการติดตามความเปลี่ยนแปลง ความก้าวหน้าด้านการออกเสียงของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง (References)

ตุลยนุสรณ์ สุภาษา และ ฉวี เสวียง. (2560). “การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่”. วารสารบัณฑิตวิจัย. ปีที่8(1) : 115-124.

- สายฝน วรรณสินธพ. (2554). “ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ในภาษาจีนกลางของนักศึกษาวิชาเอกภาษาจีนและนักศึกษาคณะแพทยแผนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ”. **วารสาร มฉก.วิชาการ**. ปีที่14(28) : 97-108.
- สุดารัตน์ วงศ์กระจ่าง (2562). “การศึกษาข้อผิดพลาดในการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลางของผู้เรียนชาวไทย”. **การประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 2**. 5-6 สิงหาคม 2562. 373-386. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). **รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีนในการสอนภาษาจีนให้แก่ชาวต่างชาติ**. (1). กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- Chen Hui Tsai, Yunong Zhou, Helen H.shen. (2007). **Hanyu Pinyin Rumen**. Beijing : Beijingyuyandaxue.
- Cai Zheng Ying and cao Wen. (2002). “Analysis of the Chinese Phonetic Errors of Thai Students”. **Chinese Teaching in the World**. 2002(02) : 86-92.
- Chen Mei. (2010). “Analysis of Chinese Pronunciation Errors Made by Beginners of Thai Students and Countermeasures”. **Liuzhou Teachers College**. 2010 (05) : 52-54.
- Feng Zhi. (2017). “An Analysis of the Chinese Phonetic Errors of Thai Students with the Level of Elementary Chinese and the Counter measures”. **The Science Education Article Collects**. (402) : 43-44.
- Ma Yue. (2017). “Sampling and Analysis of Pronunciation Mistakes of Initial Chinese Learners in Thailand: A Case Study of Students from Thailand’s Roi Et Institute of Industrial Education”. **International Education College of Liaoning University**. 2017(9) : 95-96.
- Ruo Jiang Wang. (2005). **Hanyu Zhengyin Jiaocheng**. Beijing : Beijingyuyandaxue.

